

SILVACONSULT S.R.L.

**MEMORIU DE PREZENTARE AL AMENAJAMENTULUI SILVIC
AL FONDULUI FORESTIER PROPRIETATE PRIVATĂ
APARȚINÂND COMPOSESORATULUI KAKO Diosod**

U.P.I KAKO Diosod

JUDEȚUL SĂLAJ

2024

CUPRINS:

	Introducere	3
1.	DESCRIEREA SUCCINTĂ A PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC)	5
1.1.	Descrierea planului (Amenajamentul silvic)	5
1.1.1.	Complementaritatea amenajamentelor silvice cu Ariile Naturale Protejate.....	7
1.1.2.	Necesitatea implementării proiectului.....	7
1.1.3.	Conținutul amenajamentului silvic	8
1.2.	Prezentarea succintă a amenajamentului silvic U.P.I KAKO Diosod	10
1.2.1.	Localizarea și cadrul natural	10
1.2.2.	Coordinate Stereo 70 ale principalelor puncte perimetrale	11
1.2.3.	Obiectivele ecologice, economice și sociale. Baze de amenajare	12
1.2.4.	Soluții tehnice propuse în amenajament	13
2.	ARII NATURALE PROTEJATE CARE FAC PARTE DIN SUPRAFAȚA FONDULUI FORESTIER CONSTITUIT ÎN U.P.I KAKO Diosod.....	14
3.	LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE	19
4.	ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ASUPRA HABITATELOR ȘI SPECIILOR DIN ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR ȘI MĂSURA DE DIMINUARE A IMPACTULUI	19
4.1.	Estimarea impactului potențial	19
4.2.	Măsuri de diminuare a impactului asupra factorilor de mediu, habitatelor și a speciilor de interes comunitar	24
4.3.	Măsuri necesare în cazul unor calamități naturale	26
5.	ANEXE	29

INTRODUCERE

În vederea obținerii Avizului de mediu pentru Amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată Composesoratului Kako Diosod - U.P. I KAKO Diosod, județul Sălaj amplasat pe raza teritorială a Comunei Hereclean județul Sălaj, cu suprafața de 258,44 ha, se întocmește Memoriul de prezentare pentru componenta biodiversitate, conform Ordinului 1682/2023, acesta fiind parte din documentația necesară în vederea încadrării planului (Amenajamentului U.P. I KAKO Diosod) în prevederile H.G. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de evaluare de mediu pentru planuri și programe.

Suprafața luată în studiu, U.P.I KAKO Diosod, nu se suprapune cu situri Natura 2000 sau cu alte categorii de arii naturale protejate și nici nu este limitrof acestora.

Prin amenajamentul silvic U.P. I KAKO Diosod nu se vor implementa proiecte precum cele definite conform anexelor 1 și 2 ale Legii 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra ariilor naturale protejate și a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

Memoriul de prezentare cuprinde o descriere a amenajamentelor silvice, o scurtă prezentare cu elemente relevante ale amenajamentului silvic, prezentarea siturilor Natura 2000 care se suprapun sau sunt limitrofe acestuia, legătura dintre amenajamentul silvic și ariile protejate și impactul potențial al amenajamentului silvic asupra acestora, precum și măsuri speciale de conservare a habitatelor și a speciilor de interes comunitar precum și de reducere a impactului asupra ariilor protejate.

Având în vedere că fondul forestier constituit în U.P.I KAKO Diosod nu se suprapune cu Situri Natura 2000, actualul memoriu de prezentare se va axa pe prezentarea datelor din amenajament.

Directiva Consiliului European nr. 92/43/CEE, din 21.05.1992, referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbaticice („Directiva Habitătă”) are ca principal scop tocmai promovarea menținerii biodiversității la nivel european, dar cu luarea în considerare și a condițiilor economice, sociale, culturale și a aspectelor regionale și locale, contribuind astfel la atingerea obiectivului mai general al dezvoltării durabile, întrucât respectiva menținere a biodiversității presupune, uneori, perpetuarea sau chiar încurajarea activităților umane. În mod similar, Directiva Consiliului European nr. 79/409/CEE din 2.04.1979 („Directiva Păsări”), se referă la speciile de păsări sălbaticice și la habitatele acestora.

Prin aceste directive, anumite tipuri de habitate naturale și anumite specii amenințate au fost desemnate ca priorități, urmărindu-se ca măsurile de conservare a lor să poată fi puse în aplicare cât mai repede. Pentru a menține sau a reduce habitatele naturale sau speciile sălbaticice de importanță comunitară la un stadiu corespunzător de conservare, s-a considerat necesar să se desemneze arii speciale de conservare (potrivit „Directivei Habitătă”) și arii

de protecție specială avifaunistică (potrivit “Directivei Păsări”), astfel încât să se creeze o rețea ecologică europeană coerentă, conform unui program bine stabilit.

Rețeaua ecologică „Natura 2000” reunește siturile care adăpostesc tipuri de habitate naturale enumerate în anexa I și habitatele speciilor enumerate în anexa II din “Directiva Habitare”, precum și siturile care includ habitatele speciilor de păsări enumerate în anexa I din “Directiva Păsări” și, în cazul speciilor migratoare, zonele de înmulțire, de schimbare a penelor, de iernare și punctele de popas situate de-a lungul rutelor lor de migrare.

1. DESCRIEREA SUCCINTĂ A PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC)

1.1. DESCRIEREA PLANULUI (AMENAJAMENTUL SILVIC)

Conform legislației în vigoare, gospodărirea fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun, se reglementează prin amenajamente silvice.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară, care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale, care i-au fost atribuite.

Conform Legii nr. 46/2008 (Codul Silvic) cu modificările și completările ulterioare, amenajamentul silvic este studiul de bază în gestionarea pădurilor cu conținut tehnico-organizatoric, juridic și economic, fundamentat ecologic, iar amenajarea pădurilor reprezintă totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice de regim și de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic.

Elaborarea amenajamentelor silvice se face în concordanță cu prevederile planurilor de amenajare a teritoriului, aprobate potrivit legii.

Amenajamentele silvice sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului, cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Întocmirea amenajamentelor silvice se face pe baza „Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor”, care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din Codul Silvic. Conform acestora, amenajamentul trebuie să vizeze, prin toate reglementările, asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere, concept prin care, într-un sens mai larg, se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Amenajarea pădurilor presupune un ansamblu de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea (readucerea) și păstrarea pădurilor în starea cea mai corespunzătoare funcțiilor ecologice și social-economice atribuite, reprezentă „știința organizării, modelării și conducerii structural-funcționale a pădurilor, în conformitate cu sarcinile complexe social-ecologice și economice ale gospodăriei silvice”.

Amenajarea pădurilor presupune atât știință cât și practica organizării și conducerii structural - funcționale a pădurilor, în conformitate cu cerințele stabilite vegetației forestiere, având la bază conceptul „dezvoltării durabile” și respectând, cu strictețe, următoarele principii:

- principiul continuității;

- principiul productivității și eficacității funcționale;
- principiu conservării și ameliorării biodiversității;
- principiu estetic.

Principiul continuității reflectă preocuparea continuă de a asigura, prin amenajament, condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere, astfel încât acestea să-și mențină sau să-și amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple - ecologice, economice și sociale – la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme.

Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție (obținerea de produse lemnioase și de altă natură), cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale atribuite pădurii în ansamblul său, vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o permanentă atenție asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul productivității și eficacității funcționale („principiul exercitării optimale și durabile a funcțiilor multiple de producție ori de protecție”) – al doilea principiu fundamental al amenajării pădurilor, exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacitatii de producție și a celei de protecție a pădurilor „în condițiile unei maxime stabilități și fiabilități”. Se are în vedere atât ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea arboretelor, precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri, cât și creșterea productivității pădurilor și a calității produselor.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității – prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acestor (diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, a ecosistemelor și a peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor. Acest principiu reclamă, imperativ, protecția mediului înconjurător, prin menținerea echilibrului ecologic dinamic din natură, formarea unei „conștiințe ecologice și forestiere” și reconstrucția ecologică a pădurilor deteriorate, implicit a mediului înconjurător.

Principiul estetic – al patrulea principiu fundamental al amenajării pădurilor, presupune preocuparea permanentă pentru cultivarea frumosului în păduri, spații care întotdeauna au exercitat, prin însușirile lor estetice, o atracție deosebită.

Sarcina fundamentală a amenajamentului silvic este aceea de a organiza și conduce pădurile din teritoriul studiat spre starea lor de maximă eficacitate funcțională în condițiile respectării principiilor amenajării pădurilor (Legea 46/2008 actualizată).

Scopul amenajamentelor este organizarea pădurilor prin măsuri silvotehnice concretizate în planuri în vederea dirijării lor spre o structură normală.

Soluțiile silvotehnice prevăzute de amenajamente urmăresc dirijarea organizării pădurilor spre structura normală, corespunzătoare funcțiilor atribuite și în concordanță cu cerințele ecologice ale speciilor forestiere.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, prin amenajament se stabilesc obiectivele ecologice, sociale și economice precum și funcțiile care trebuie să fie îndeplinite de pădurile amenajate.

În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc, pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

Grupa I, care cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție a apelor, a solului, a climei și a obiectivelor de interes național, păduri pentru recreere, păduri de ocrotire a genofondului și a ecofondului, precum și pădurile din ariile naturale protejate de interes național;

Grupa a II-a, care cuprinde păduri cu funcții de producție și de protecție, în care se urmăresc realizarea masei lemnoase de calitate superioară și a altor produse ale pădurii, precum și, concomitent, protecția calității factorilor de mediu.

Modul de gestionare a pădurilor din fiecare grupă se diferențiază în raport cu intensitatea și natura funcțiilor atribuite, stabilită prin amenajamentele silvice.

1.1.1. COMPLEMENTARITATEA AMENAJAMENTELOR SILVICE CU CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII

Al treilea principiu care patronează întocmirea amenajamentelor silvice se referă la conservarea și ameliorarea biodiversității ecosistemelor forestiere, proiectele de amenajare implicând măsuri de gestionare durabilă, prin aplicarea de tratamente intensive, care promovează regenerarea naturală a speciilor din tipul natural fundamental de pădure și prin conservarea pădurilor virgine și cvasivirgine.

Amenajamentul silvic este complementar directivelor și politicilor europene, promovând menținerea, ameliorarea și conservarea biodiversității.

1.1.2. NECESITATEA IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI

Conform legislației în vigoare, gospodărirea fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun, se reglementează prin amenajamente silvice.

Amanajamentele silvice se întocmesc pe o perioadă de 10 ani, astfel încât, după expirarea celor 10 ani legislația impune întocmirea unui nou proiect de amenajare.

Amenajamentul silvic U.P. I KAKO Diosod – se întocmește Conform Legii nr. 46/2008 (Codul Silvic) cu modificările și completările ulterioare.

Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură (L. 46/2008).

Amenajamentele silvice și modificările acestora sunt aprobată prin ordin al conducerii autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Inițierea procedurii de evaluare de mediu pentru amenajamentele silvice de către autoritatea pentru protecția mediului se face concomitent cu elaborarea primei versiuni a amenajamentului silvic, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare (art. 22, L. 46/2008).

Elaborarea amenajamentelor silvice pentru fondul forestier inclus în arii naturale protejate se face în concordanță cu prevederile planurilor de management aprobată potrivit legii sau cu măsurile minime de conservare ale ariilor naturale protejate suprapuse, în cadrul evaluării adecvate, parte integrantă din procedura de evaluare de mediu pentru amenajamentele silvice și se armonizează prin încadrarea în categorii funcționale specifice și propunerea de soluții tehnice corespunzătoare (art. 21, L. 46/2008).

Amenajamentele silvice întocmite și aprobată, în condițiile legii, pentru fondul forestier inclus în ariile naturale protejate preiau măsurile de management din planurile de management ale acestora sau măsurile minime de conservare în caz că nu există încă un plan de management, iar modificarea lor se aprobă numai potrivit prevederilor art. 22 alin 1 (art. 27, L. 46/2008)

1.1.3. CONȚINUTUL AMENAJAMENTULUI SILVIC

Proiectele cuprind trei mari părți, astfel: I - Memoriul tehnic; II - Planuri de amenajament; III - Evidențe de amenajament.

Partea I - Memoriul tehnic include capitolele: 1. Situația teritorial administrativă; 2. Organizarea teritoriului; 3. Gospodărirea din trecut a pădurilor; 4. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere; 5. Stabilirea funcțiilor social-economice ale pădurii și a bazelor de amenajare; 6. Reglementarea procesului de producție lemnosă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție, care cuprinde și un subcapitol special destinat ariilor naturale protejate; 7. Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier; 8. Protecția fondului forestier; 9. Biodiversitate; 10. Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere; 11. Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor și 12. Diverse.

În „Memoriul tehnic” sunt prezentate (aşa cum reiese şi din titlurile capitolelor), date referitoare la mărimea fondului forestier, la asigurarea integrităţii acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (elementele tehnice şi organizatorice prin care se definesc structurile optime ale arboretelor şi ale pădurii în ansamblul ei, corespunzător multiplelor obiective social-economice şi ecologice urmărite) şi organizarea procesului de protecţie sau producţie (respectiv organizarea în subunităţi de gospodărire, determinarea lucrărilor necesare şi stabilirea volumului acestor lucrări). Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi fondul forestier şi zona din preajma acestuia, dar şi indicaţii privind protecţia pădurii în raport cu factorii limitativi sau perturbatori (destabilizatori) din teritoriul ocolului silvic respectiv.

Partea a II-a - Planuri de amenajament, este constituită din capitolele: 13. Planuri de recoltare şi cultură; 14. Planuri privind instalaţiile de transport şi construcţiile silvice; şi 15. Prognoza dezvoltării fondului forestier.

În această parte sunt prezentate planurile necesare gospodăririi pădurilor, pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului). Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere şi îngrijire a arboretelor, la lucrările de conservare şi la lucrările de împădurire şi îngrijire a culturilor.

Partea a III-a - Evidenţele de amenajament includ capitolele: 16. Evidenţe de caracterizare a fondului forestier şi 17. Evidenţe privind aplicarea amenajamentului.

Aici sunt prezentate date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluţiilor tehnice cât şi elementele de caracterizare a arboretelor, utilizate la stabilirea unor intervenţii sau, în cadrul acestora, a unor tehnologii. Cel mai important element al acestei părţi îl reprezintă descrierea parcelară, care descrie fiecare arboret - unitate amenajistică (u.a.), prin prezentarea datelor staţionale (formă de relief, pantă, altitudine, expoziţie, tip de sol, tip de staţiune, etc.), elementelor care caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălţime, elagaj, calitate, etc.) pentru elementele de arboret, precum şi elementele care caracterizează arboretele în ansamblul lor (tip de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârstă medie şi consistenţă - respectiv gradul de acoperire al solului) şi numeroase alte date. Tot în această descriere sunt trecute lucrările care urmează a fi efectuate în următorii 10 ani de aplicare a amenajamentului analizat.

Pe lângă descrierea parcelară mai există numeroase alte evidenţe, în principal referitoare la structura fondului forestier, sub toate aspectele.

Amenajamentul silvic are anexate hărți amenajistice - hărți ale U.P. la scara 1 : 20.000, pe care sunt figurate și limitele ariilor naturale protejate din unitatea de producție, ce formează obiectul prezentului memoriu.

În concluzie, se poate aprecia că amenajamentul este o lucrare științifică amplă, cu aplicabilitate imediată.

1.2. PREZENTAREA SUCCINTĂ A AMENAJAMENTULUI SILVIC U.P. I KAKO Diosod

Perioada de aplicare a amenajamentului este 01.01.2016 – 31.12.2025.

Administrare: Ocolul Silvic Stejarul Zalau

Suprafața: 258,44 ha.

Repartiția fondului forestier pe categorii de folosințe:

A. Păduri și terenuri destinate împăduririi și reîmpăduririi: 255,54 ha

A.1. Păduri și terenuri destinate împăduririi pentru care se reglementează recoltarea de produse principale: 255,54 ha

A.11. Păduri inclusiv plantații cu reușită definitivă: 255,54 ha

A.2. Păduri și terenuri destinate împăduririi pentru care nu se reglementează recoltarea de produse principale: 0 ha

A.21 Păduri inclusiv plantații cu reușită definitivă: 0 ha

B. Terenuri afectate gospodăririi silvice: 2,90 ha

B.2. Linii de vânătoare și terenuri pentru hrana vânatului: 0 ha

C. Terenuri neproductive: stâncării, nisipuri, sărături, mlaștini, etc. – 0 ha

D. Terenuri scoase temporar din fondul forestier – Nu sunt

1.2.1. LOCALIZAREA ȘI CADRUL NATURAL

Administrativ-teritorial: suprafața luată în studiu, se află pe raza comunei Hereclean, județul Sălaj.

Geomorfologic: Din punct de vedere geomorfologic teritoriul studiat este situat în tinutul Carpaților Occidentali, grupa muntilor insulari de vest subdistrictul Dealurile Silvaniei

Morfologic, U.P. este situat în zona dealurilor de geosinclinal pe structura monoclinala și cutanata, formata în fazele plioceno-cuaternare.

Unitatea geomorfologica preliminara este versantul cu pante moderate. Configurarea terenului este în general ondulată.

Hidrografie: Teritoriul unității de producție se află în bazinul hidrografic al Someșului. Rețeaua hidrografică este reprezentată de Valea Pomilor, precum și afluenti de dreapta ai acesteia. Vaile nu au caracter torrential și alimentarea lor este mixta, atât nivală cât și pluvială.

Fitoclimatic: Teritoriul în studiu se întinde în întregime în „etajul deluros de cvercete (de gorun, cer, gârniță, amestecuri dintre acestea) și șleauri de deal” (FD2).

1.2.2. COORDONATE STEREO 70 ALE PRINCIPALELOR PUNCTE PERIMETRALE

Suprafața proprietății este repartizată 2 trupuri de pădure încadrate în mai multe poligoane ale caror coordonate Stereo 70 sunt urmatoarele:

xcoord	ycoord
347359	647361
347387	647206
347398	647012
347275	646700
347575	646676
347884	647106
347977	647536
347530	647366
347359	647361
345692	647397
346110	647587
346265	647495
346379	647406
346504	647247
346585	647074
346633	646839
346626	646635
346688	646455
347025	646305
347200	646133
347164	645806
346962	645892
346771	646088
346501	646096
346451	646019
346583	645848
346625	645492
346418	645456
346190	645595
346064	645588
345765	645427
345640	645471
345102	646226
345279	646528
345619	646930
345696	646996
345738	647151
345691	647398

1.2.3. OBIECTIVELE ECOLOGICE, ECONOMICE ȘI SOCIALE. BAZE DE AMENAJARE

Acste obiective se exprimă prin natura produselor și serviciilor de protecție ori social-culturale ale pădurii și trebuie să se reflecte în țelurile de producție ori de protecție la nivelul unităților de amenajament, țeluri ce se definesc în raport cu funcțiile atribuite arboretelor. Acestea se stabilesc în conformitate cu prevederile din „Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare, zonarea funcțională a arboretelor și a terenurilor destinate împăduririi, pe grupe, subgrupe și categorii funcționale. Aceste obiective sunt în concordanță cu legislația în vigoare. În vederea realizării acestora, arboretelor studiate li s-au atribuit funcțiile ecologice, economice și sociale corespunzătoare.

Zonarea funcțională

Grupa I-a funcțională, cu rol de protecție – nu sunt

Grupa a II-a funcțională, cu rol de producție și protecție (231,58 ha), categoria funcțională:

- 2.1.B Păduri destinate să producă, în principal, arbori groși, de calitate superioară pentru lemn de cherestea (T VI) – 251,94 ha
- 2.1C Păduri destinate să producă, în principal, lemn pentru cherestea (T VI) – 3,6ha

Subunități de gospodărire:

Arboretele sunt incluse în următoarele subunități de gospodărire:

S.U.P."A" - codru regulat, sortimente obișnuite – 255,54 ha

Baze de amenajare

Pentru a-și satisface în condiții bune funcțiile multiple atribuite, atât arboretele cât și pădurea în ansamblu trebuie să îndeplinească anumite condiții de structură. Structura arboretelor și a pădurii se definește prin stabilirea bazelor de amenajare. Pentru U.P.I KAKO Diosod s-au adoptat următoarele baze de amenajare:

Regim: codru; crâng pentru salcâmete;

Compoziția țel: corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure pentru arboretele exploataabile și compoziția țel la exploatabilitate pentru celelalte arborete; Prin compoziția țel s-a urmărit promovarea gorunului, teiului și a diverselor tari, în funcție de tipul de stațiune și tipul de pădure.

Exploatabilitatea: Pentru arboretele din UPI KAKO Diosod care sunt incadrate în totalitate în grupa a II-a funcțională s-a adoptat exploatabilitatea tehnică exprimată prin vîrstă exploatabilității tehnice. Vîrstă medie a exploatabilității tehnice este de 94 ani

Tratamente: tăieri progresive în arboretele de cer, pe o suprafață de 52,92 hectare

Ciclul de producție: 100 ani.

1.2.4. SOLUȚII TEHNICE PROPUSE ÎN AMENAJAMENT

Gospodărirea pădurilor se realizează diferențiat, în raport de funcțiile atribuite arboretelor. Organizarea gospodăririi forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și condițiile naturale de dezvoltare ale acesteia și în conformitate cu prevederile din „Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare.

Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor grupează următoarele lucrări:

A. Lucrari necesare pentru asigurarea regenerarii naturale

A.1. Lucrari de ajutorare a regenerarii naturale

A.1.4 Mobilizarea solului - 5,29 ha – ua 38%,39A,40A,60C,60D

A.2. Lucrari de ingrijire a regenerarii naturale

A.2.2 Descoplesirea semintisurilor – 12,03 ha – ua 38A%.39A,40A,60C,60D

B. Lucrari de regenerare

B.2. Impaduriri în suprafete parcurse sau prevazute să fie parcurse cu tăieri de regenerare

B.2.3. Impaduriri după tăieri progresive – 2,92 ha – ua 40A și 60 C

C. Completari în arborete care nu au închis starea de masiv

C.2. Completari în arborete noi create – 0,58ha- 20% din ua 40A și 60 C

D. Ingrijirea culturilor tinere

D.2. Ingrijirea culturilor tinere noi create

D.2.1 Revizuiri – 5,84 ha

D.2.2. Descoplesiri – 10,50 ha

Degajări: - 2,6 ha

Rărituri: pe o suprafață de 5,4 ha/an cu un volum de extras de 73,5 m³/an,

u.a.: 54,58C,59A,59C,59F,62A,62B,63A,63C

Tăieri de igienă: se estimează să se parcurge anual 10,9 ha cu un volum de extras de 8,75 m³/an.

Lucrări de regenerarea pădurilor și de recoltare a produselor principale

Posibilitatea de produse principale de 720 m³/an.

Tratamente silviculturale:

S-au prevăzut în arboretele pentru care este permisă organizarea procesului de producție și care au ajuns la vîrstă exploataabilității. Aceste păduri urmează a fi parcuse cu tăieri de regenerare, care au ca scop înlocuirea arboretului vîrstnic cu unul Tânăr, care să reia procesul de creștere.

Tratamentul tăierilor progresive s-a propus pentru arboretele care pot fi dirijate spre tipul natural fundamental de pădure prin promovarea semințisului natural. u.a.: 38%,39A,40A,60C,60D

Împăduriri și regenerare

Lucrările de regenerare și împădurire se realizează ținând cont de potențialul stațional existent, de exigențele biologice ale speciilor precum și de țelurile economice și ecoogice impuse. Se are în vedere menținerea/refacerea tipului natural fundamental de pădure.

- Ajutorarea regenerării naturale
- Îngrijirea semințisului
- Îngrijirea culturilor
- Împaduriri, completări

Construcții/Intalații de transport

Prin amenajamentul silvic U.P.I KAKO Diosod nu se vor implementa proiecte precum cele definite conform anexelor 1 și 2 ale Legii 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra ariilor naturale protejate și a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

2. ARII NATURALE PROTEJATE CARE FAC PARTE DIN SUPRAFAȚA FONDULUI FORESTIER CONSTITUIT ÎN U.P.I KAKO Diosod

Situația rezervațiilor naturale sau peisagistice, monumente ale naturii și a siturilor de importanță comunitară care se suprapun peste fondul forestier constituit în U.P.I KAKO Diosod:

- nu se suprapune cu Situri Natura 2000 și nici cu alte categorii de arii naturale protejate.
- nu se suprapune cu păduri virgine/cvasivirgine și nici cu păduri cu valoare ridicată a biodiversității.

În concluzie, planul se află în afara ariilor naturale protejate.

Tabelul nr. 1
Descrierea PP și distanța față de ANPIC

Nr. crt.	Tip de intervenții propuse PRECONIZATE pentru perioada de implementare a amenajamentului silvic Obiective	Descrierea intervențiilor principale/secundare și conexe amenajametului pe perioada de implementare a prevederilor lui	Localizarea față de ANPIC (distanța)
1.	CURĂȚIRI <u>Obiective:</u> Îmbunătățirea calității, creșterii și compoziției arboretului, prin extragerea arborilor rău conformați, accidentați, bolnavi, deperisați sau uscați, îngheșuiți și copleșiți sau aparținând unor specii sau forme genetice mai puțin valoroase și care nu corespund telului de gospodărire și exigențelor ecologice.	Prin curățire se înțelege lucrarea de îngrijire cu caracter de selecție preponderent negativă, ce se aplică arborelor aflate în stadiile de nuieliș și prăjiniș. Prin curățiri se extrag exemplarele uscate, vătămate, cu coroana lăbărată, cu fusuri înfurcite, rău conforme, o parte din exemplarele speciilor secundare, precum și alte exemplare care stânjenesc dezvoltarea celor sănătoase și de viitor ale speciilor principale Se va evita înlăturarea fără discernământ a plafonului inferior, iar dacă acesta este format din specii care suportă umbrirea, va fi îngrijit și promovat. Întotdeauna vor fi păstrate suficiente exemplare din speciile principale de amestec și ajutătoare, chiar dacă ele nu corespund din punct de vedere al formei și calității. Perioada normală de executare a curățirilor coincide cu intervalul, în dezvoltarea arboretului, definit de apariția elagajului natural la majoritatea exemplarelor și de intensificarea procesului de eliminare naturală. Curățirile se execută la 2 - 4 ani de la ultima degajare; în arboretele neparcurse cu degajări prima curățire are caracterul de degajare înfăriziată. Sezonul de executare este relativ larg, la răšinoase se va evita perioada de formare a lujerilor (1 mai - 31 iulie). La foioase, curățirile se pot executa tot timpul anului. Intensitatea curățirilor va fi, după caz, moderată, forte și foarte puternică, fără a se întrerupe însă starea de masiv și fără a se reduce consistența (exprimată prin gradul de închidere al coronamentului) sub 0,75. În arboretele care au realizat diametre de bază medii mai mari de 10 cm, nu se vor mai executa curățiri, fiind necesare rărituri.	În afara zonei de influență directă a planului Distanță: - aprox. 30 km de ROSPA0114.. Cursul mijlociu al Somesului

	RĂRITURI <u>Obiective:</u> Ameliorarea structurii, creșterii și calității arboretelor și în final a creșterii eficacității funcționale a acestora. Lucrarea are un pronunțat caracter de îngrijire individuală a arborilor, de dirijare a proporției actuale a speciilor spre componzițiile-țel, de realizare a unei structuri optime în raport cu țelul de gospodărire stabilit 2.	Răriturile reprezintă lucrările de îngrijire care se efectuează periodic în arborete, după ce acestea au realizat stadiul de păriș și apoi în stadiile de codrișor și codru mijlociu, prin care se reduce, prin selecție pozitivă, numărul de exemplare la unitatea de suprafață, micșorându-se temporar consistența (exprimată prin indicele de densitate). Intervalul normal de executare a răriturilor se suprapune peste marea perioadă de creștere curentă în volum, respectiv peste stadiile de păriș și codrișor. Convențional, se stabilește că prima răritură se va executa atunci când arboretul realizează diametrul mediu de 10 - 12 cm și înălțimea superioară de 10 - 12 m. Răriturile se execută până la o vârstă egală cu 3/4 din vârstă exploataabilității tehnice. Pentru arboretele în care nu se reglementează procesul de producție aceasta se asimilează cu cea tehnică. Marcarea arborilor de extras se face după cum urmează: – la răšinoase - tot timpul anului; – la foioase și la arborete amestecate de foioase cu răšinoase, numai în timpul perioadei de vegetație. Extragerea arborilor marcați se va putea realiza oricând, mai puțin primăvara, când, datorită începerii circulației sevei, scoarța lor se desprinde cu ușurință.	În afara zonei de influență directă a planului Distanță: - aprox. 30 km de ROSPA0114.. Cursul mijlociu al Somesului
	TĂIERI DE IGIENĂ <u>Obiective:</u> Menținerea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor. 3.	Tăierile de igienă sunt lucrări de îngrijire cu caracter special, constând din extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, vătămați, rupti sau doborâți de vânt și zăpadă și care - prin păstrarea lor în arboret - ar putea deveni focare de infestare sau de izbucnire a unor incendii, fără ca prin aceste lucrări să se restrângă biodiversitatea pădurilor. Volumul de extras (intensitatea) prin tăieri de igienă nu depășește 1,0 mc/an/ha, calculat la nivel de unitate amenajistică (arboret) și intervenție. Este interzisă executarea tăierilor de igienă în arboretele în care sunt prevăzute tăieri de regenerare, rărituri, curățiri și în arboretele din arii naturale protejate dacă acestea vizează obiectivele de conservare care au stat la baza desemnării ariei naturale protejate.	În afara zonei de influență directă a planului Distanță: - aprox. 30 km de ROSPA0114.. Cursul mijlociu al Somesului

	TRATAMENTUL TĂIERILOR PROGRESIVE	Tratamentul tăierilor progresive face parte din grupa tratamentelor cu tăieri repetitive și regenerare sub masiv. Caracteristica principală a tratamentului tăierilor progresive o constituie declanșarea procesului de regenerare, cu ocazia primelor tăieri, într-un număr variabil de locuri de pe suprafața arboretului, care constituie aşa numitele "ochiuri de regenerare". Recoltarea arborilor are loc în ochiuri atent alese în care se provoacă instalarea de noi semințe, sau prin extrageri, se favorizează dezvoltarea grupelor de semințe utilizabil preexistent. Tratamentul tăierilor progresive în procesul de recoltare a lemnului, corelat cu procesul de regenerare, departajează trei genuri de tăieri: tăieri de deschidere a ochiurilor; tăieri de luminare și lărgire a ochiurilor și tăierea de racordare a ochiurilor.	În afara zonei de influență directă a planului Distanță: - aprox. 30 km de ROSPA0114.. Cursul mijlociu al Somesului
4.	TRATAMENTUL TĂIERILOR RASE	Tratamentele cu tăieri rase realizează recoltarea integrală a arboretului exploatabil, pe o suprafață, prin-tr-o singură tăiere. Se aplică acolo unde nu este posibilă aplicarea unui tratament cu regenerare sub adăpost și anume: în arborete pure de molid, pin, larice, salcâm, plopi euramericanii, salcie selecționată, arborete puternic afectate prin doborâturi produse de vânt sau rupturi produse de zăpadă, cu fenomene de uscare de intensitate ridicată, precum și în cazul în care se fac lucrări de refacere - substituire în arboretele slab productive.	În afara zonei de influență directă a planului Distanță: - aprox. 30 km de ROSPA0114.. Cursul mijlociu al Somesului
5.	TĂIERI DE CONSERVARE	Lucrările speciale de conservare constituie un ansamblu de intervenții necesare a se aplica în arborete de vîrste înaintate, exceptate definitiv sau temporar de la tăieri de produse principale, deci în arboretele supuse regimului special de conservare (tipul II de categorii funcționale). Efectuarea lucrărilor de igienă; extragerea arborilor accidentați și a celor de calitate scăzută (rău conformați sau cu defecțiuni tehnologice evidente); crearea condițiilor de dezvoltare a semințisurilor existente sau care se vor instala în diferite zone de intervenție, precum și a grupelor de arbori din interiorul arboretului, aflate în diferite stadii de dezvoltare. Lucrările speciale de conservare se pot aplica și în arboretele în care condițiile de gospodărire nu permit aplicarea prevăzut.	În afara zonei de influență directă a planului Distanță: - aprox. 30 km de ROSPA0114.. Cursul mijlociu al Somesului..
6.			

B. NUMELE ȘI CODUL ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR

Nu este cazul.

Amenajamentul silvic al padurii proprietate privată din U.P.I KAKO Diosod nu se suprapune cu arii naturale protejate, nu se află în vecinătatea acestora și nici în zona lor de influență, cu atât mai puțin în zona lor de influență directă.

*Tabelul nr. 2
Informații privind ANPIC potențial afectate de plan*

Codul și numele ANPIC	Intersecță	Obiective de Conservare	Plan de management	ANPIC inclus în Zona de Influență a PP	ANPIC găzduiește specii de faună care se pot deplasa în zona PP	ANPIC conectată din punct de vedere ecologic cu zona PP	Măsuri restrictive din PM/act normativ /act administrativ
-	-	-	-	-	-	-	-

Amenajamentul analizat nu se suprapune cu păduri virgine sau cvasivirgine și nici cu păduri cu valoare ridicată a biodiversității.

3. LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE

Așa cum reiese din cele prezentate anterior, fondul forestier proprietate privată, aparținând Compozessoratului Diosod, constituit în U.P.I KAKO Diosod, se află în afara ariilor naturale protejate.

În contextul dat, soluțiile tehnice propuse în amenajamentul silvic (Planul) nu au legătură cu managementul ariilor naturale protejate.

Cu toate acestea, având în vedere că prevederile Amenajamentului U.P.I KAKO Diosod implică ecosisteme forestiere, prin tehnici de gospodărire durabilă a pădurilor, se va acorda atenție sporită conservării biodiversității.

C. PREZENȚA ȘI EFECTIVELE/SUPRAFEȚELE ACOPERITE DE SPECII ȘI HABITATE DE INTERES COMUNITAR ÎN ZONA AMENAJAMENTULUI SILVIC

Nu este cazul.

Codul și numele ANPIC	Denumire științifică specie/habitat	Suprafața / populația	Locația față de PP	Direcția geografică și diferența altitudinală	Starea de conservare	Obiective de conservare
-	-	-	-	-	-	-

Nu este cazul

D. PRECIZARI CU PRIVIRE LA FAPTUL CA AMENAJAMENTUL PROPUȘ ARE LEGĂTURĂ DIRECTĂ SAU ESTE NECESAR PENTRU MANAGEMENTUL ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR

Amenajamentul silvic al fondului forestier privat a UPI KAKO Diosod nu are legătură și nu este necesar pentru conservarea ariilor naturale protejate.

E. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ASUPRA HABITATELOR ȘI SPECIILOR DIN ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR ȘI MĂSURI DE DIMINUARE A EVENTUALULUI IMPACT

E.1. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL

Prin aplicarea prevederilor planului (amenajamentul silvic U.P.I KAKO Diosod), nu se produce un impact negativ semnificativ asupra biodiversității și nici asupra factorilor de mediu, ci se va asigura permanența pădurii și conservarea ecosistemelor existente tocmai prin gospodărirea durabilă pe care amenajamentul silvic o reglementează. Nu va exista impact negativ, fondul forestier fiind situat în afara ariilor naturale protejate.

Cu toate că fondul forestier constituit în U.P.I KAKO Diosod se află în afara ariilor naturale protejate, soluțiile tehnice propuse de amenajament au fost alese în concordanță cu legislația silvică, deci și în concordanță cu conservarea biodiversității și principiile gestionării durabile a pădurilor.

Impactul amenajamentului asupra biodiversității trebuie analizat prin prisma lucrărilor silvotehnice propuse în amenajament.

Astfel, măsurile de gospodărire propuse vizează dirijarea dinamicii pădurilor în sensul perpetuării acestora, nu numai ca tip de ecosistem forestier, dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor

Prin îngrijirea și conducerea pădurii se înțelege sistemul de lucrări și intervenții silvotehnice prin care se dirijează creșterea și dezvoltarea pădurii de la intemeierea ei până în apropierea termenului exploatarii sale în vederea îndeplinirii obiectivelor fixate. Ele acționează asupra pădurii în următoarele direcții principale:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;
- reduc convenabil consistența, astfel încât spațiul de nutriție dintre arborii valoroși să crescă treptat oferind astfel condiții optime pentru creșterea arborilor în grosime și înălțime;
- ameliorează treptat mediul pădurii conducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare a acesteia;
- regleză raporturile inter- și intraspecifice la nivelul arboretului și între diferitele etaje de vegetație ale pădurii;
- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă ce se valorifică sub forma de produse secundare etc.

Lucrările de îngrijire se diferențiază în funcție de structura pădurii, de stadiul de dezvoltare și de obiectivele urmărite prin aplicare în: degajări, curățiri, rărituri și tăieri de igienă.

Tăierea arborilor care fac obiectul lucrărilor de igienă se poate face tot timpul anului, cu excepția răšinoaselor afectate de gândaci de scoarță, care este de preferat să se extragă înainte de zborul adulților.

Tratamentele

Cuprind un sistem de măsuri biotehnice prin care se pregătește și se realizează, în cadrul unui regim dat, trecerea arboretelor de la o generație la alta. Gospodărirea intensivă, rațională și multifuncțională a fondului forestier impune ca necesitate adoptarea unei game largi de tratamente, dând prioritate celor bazate pe regenerarea naturală. (Nu este cazul)

Lucrări speciale de conservare

Se vor aplica în arboretele mature (aflate în perioada exploatabilității de regenerare) și au în vedere regenerarea treptată a acestora. Tăierile au ca scop principal conservarea arboretului (asigurarea continuității lui pentru îndeplinirea rolului ecoprotectiv) și nu extracția de material lemnos. În ceea ce privește intensitatea tăierilor, care au rolul de a promova nucleele de regenerare și înălțurarea treptată a elementelor necorespunzătoare din arboret, prin normele actuale se recomandă ca limita minimă a extragerilor să fie corespunzătoare volumului recoltat prin tăieri de igienă iar limita superioară nu poate fi precizată, ea diferind de la un arboret la altul. Se precizează totuși că în cazul în care extragerile depășesc 10% din volumul pe picior a arboretului să fie bine justificate prin starea de fapt a arboretului ce impune intervenții cu intensități mai mari.(Nu este cazul)

Împăduririle

Lucrările de împăduriri sunt în general caracteristice arboretelor care au fost parcuse cu tăieri rase sau a arboretelor calamitate din diverse cauze (arborete incendiate, afectate de doborâturi de vânt și rupturi de zăpadă, atacuri de insecte), care reclamă intervenția cu împăduriri cât mai urgentă. Regenerarea artificială a acestor arborete permite pădurii să revină pe vechiul amplasament și reluarea de către aceasta a funcțiilor eco-protective, folosindu-se doar specii autohtone proprii tipului natural fundamental de pădure. (Nu este cazul)

Prin aplicarea prevederilor planului (amenajamentul silvic U.P.I KAKO Diosod) nu se va produce un impact negativ semnificativ asupra biodiversității și nici asupra factorilor de mediu, ci se va asigura permanența pădurii și conservarea ecosistemelor existente prin gospodărirea durabilă impusă de amenajament.

Reamintim că prin amenajamentul silvic U.P.I KAKO Diosod nu se vor implementa proiecte precum cele definite conform anexelor 1 și 2 ale Legii 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra ariilor naturale protejate și a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

E.2. IDENTIFICARE INCERTITUDINI

Cu toate că U.P.I KAKO Diosod se află în afara ariilor naturale protejate, se vor avea în urmatoarele incertitudini

1. impactul asupra factorului de mediu apă
2. impactul asupra factorului de mediu aer
3. impactul asupra factorului de mediu sol
4. impactul asupra factorului de mediu biodiversitate

E.3. CONCLUZII REFERITOARE DESCRIEREA SI CUANTIFICAREA IMPACTULUI PRECUM SI MOTIVELE PENTRU CARE NU ESTE NECESARA CONTINUAREA PROCEDURII CU TRECERE LA ETEPA STUDIULUI DE EVALUARE ADECVATA

E.3.1. Pierderea directă prin reducerea suprafetei acoperite de habitat ca urmare a distrugerii sale fizice:

Amenajarea pădurilor presupune atât știință cât și practica organizării și conducerii structural - funcționale a pădurilor, în conformitate cu cerințele stabilite vegetației forestiere, având la bază conceptul „dezvoltării durabile” și respectând, cu strictețe, următoarele principii:

- principiul continuității;
- principiul productivității și eficacității funcționale;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- principiul estetic.

Principiul continuității reflectă preocuparea continuă de a asigura, prin amenajament, condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere, astfel încât acestea să-și mențină sau să-și amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple - ecologice, economice și sociale – la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme.

Având în vedere cele de mai sus, considerăm ca aplicarea Amenajamentului nu va duce la reducerea suprafetei acoperite de habitat.

E.3.2 Pierderea habitatului de reproducere, hraniere, odihna ale speciilor

Aplicarea Amenajamentului silvic presupune existența echilibrată a tuturor claselor de varsta pentru intregul arboret, astfel incat sa avem atat zone de liniște, cuibarit, reproducere, cat si zone de hraniere. Neavand taieri rase sau chiar daca sunt taieri definitive, acestea se vor face pe suprafete mici si obligatoriu cu asigurarea regenerarii .

In acest sens consideram ca aplicarea Amenajamentului nu va afecta habitatul speciilor.

E.3.3.Alterare/degradare prin degradarea calitatii habitatului care conduce la o abundenta redusa a speciilor caracteristice sau la modificarea structurii biocenozei

Practicile de management forestier trebuie să promoveze, acolo unde este cazul, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arboretul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, arboret mixt, de pildă. Unde este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului. Arborii uscați, căzuți sau în picioare, arborii scorburoși, pâlcuri de arbori bătrâni și specii deosebit de rare de arbori trebuie păstrate în cantitatea și distribuția necesare protejării biodiversității, luându-se în calcul efectul posibil asupra sănătății și stabilității pădurii și ecosistemelor înconjurătoare.

Conform Codului silvic, Art. 26, alin. 4, Conservarea și ameliorarea biodiversității se realizează prin:

- a) conservarea peisajului forestier mozaicat prin menținerea luminișurilor, poienilor, terenurilor pentru hrana și liniștea faunei sălbaticе și a habitatelor marginale;
- b) creezearea de arborete cu structuri diversificate, având compozиții optime tipului natural de pădure și aplicând tratamente intensive precum și alte practici silvice favorabile conservării și ameliorării biodiversității și regenerării naturale a arborelor;
- c) conservarea în limitele ecologice necesare a lemnului mort aflat pe sol și pe picior.

E.3.4.Alterarea/degradarea prin deteriorarea habitatelor de reproducere, hraniere, odihna a speciilor

Prin aplicarea prevederilor planului (amenajamentul silvic U.P.I KAKO Diosod) nu se va produce un impact negativ semnificativ asupra biodiversității și nici asupra factorilor de mediu, ci se va asigura permanența pădurii și conservarea ecosistemelor existente prin gospodărirea durabilă impusă de amenajament. Asigurarea continuității padurii, respectarea termenilor de tăiere și a restrictiilor de tăiere impuse de Codul Silvic, a exploatarii forestiere cu mijloace „prietenioase” pentru mediu va asigura menținerea habitatelor de reproducere, hrănire și odihnă a speciilor.

E.3.5. Perturbarea prin schimbarea condițiilor de mediu existente : stramutari ale exemplarelor speciilor, modificari comportamentale ale speciilor

Aplicarea amenajamentului silvic presupune intervenții controlate asupra padurii cu impact minim asupra habitatului faunei și florei. În acest plan nu sunt prevazute construcții de clădiri, drumuri forestiere, amenajări ale apelor care să duca la modificări ale mediului care duce la stramutări ale speciilor existente. Lucrările de exploatare, care au impactul cel mai mare atât asupra solului cât și asupra faunei și florei sunt intervenții minime cu termen de execuție scurt (întreaga cota de tăiere se recoltează în maxim 3 luni de zile).

In concluzie aplicarea amenajamentului nu va duce la schimbarea condițiilor de mediu.

E.3.6. Fragmentarea prin crearea de bariere fizice sau comportamentale în habitate conectate din punct de vedere fizic sau funcțional sau prin împărțirea acestora în fragmente mai mici și mai izolate:

Dupa cum am spus și la E.3.5. în acest amenajament nu se prevad construcții de drumuri forestiere sau clădiri care să fragmenteze prin bariere fizice artificiale habitatele .

E.3.7. Reducerea efectivelor populationale ca urmare a mortalitatii directe generate de PP sau ca urmare a celorlalte forme de impact

Aplicarea amenajamentului silvic nu are influența directă asupra reducerii efectivelor populationale . Execuțarea tăierilor de produse principale nu înseamnă reducerea efectivelor populationale pentru speciile arborescente, principiul continuității și al echilibrării claselor de varsta asigurând menținerea arboretului. În prezent, în romania se tăie cca 60% din creșterea anuală a padurii, ceea ce înseamnă că anual 40% din creștere se acumulează.

Exploatarea padurilor poate avea un anumit impact asupra solului dar având în vedere cantitatea relativ mică de lemn care se recoltează considerăm că nu se pune problema că prin exploatare să producă reducerea efectivelor populationale.

E.3.8. Alte impacturi indirecte prin modificarea indirectă a calității mediului

Impacturile indirecte pot decurge din efectuarea necorespunzatoare a lucrarilor de exploatare forestiera sau ca urmare a producerii unei poluari accidentale.Totodata un fenomen aparut in ultimii ani, ca urmare a secerelor pedologice este uscarea la cvercine si la carpene.

Astfel, exploatarea pe timp ploios poate duce la distrugerea solului, a paturii ierbacee.Depozitarea resturilor de exploatare necorespunzator, pe marginea cursurilor de apa pot duce la revarsari ale acestora, erodarea malurilor si inundatii locale.

In cazul in care utilajele nu sunt in stare tehnica buna,scurgerile de ulei pot produce poluarea solului si a apei.Deasemenea lipsa tobelor de esapament poate produce poluare sonora care poate afecta pe scurta durata vanatul .

Nerespectare restrictiilor de taiere in cazul tajerilor de regenerare poate duce la un impact semnificativ la regenerarea arboretelor.

E.3.9. Incertitudini identificate si masuri ce se impun

MĂSURI DE DIMINUARE A IMPACTULUI ASUPRA FACTORILOR DE MEDIU ȘI ASUPRA BIODIVERSITĂȚII

Cu toate că U.P.I KAKO Diosod se află în afara ariilor naturale protejate, se vor avea în vedere următoarele măsuri:

1.Măsuri de diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă

- este interzisă depozitarea masei lemnăoase în albiile cursurilor de apă;
- stabilirea căilor de acces provizorii la o distanță minimă de 1,5 m față de orice curs de apă;
- eliminarea imediată a posibilelor efecte produse de pierderi accidentale de carburanți și lubrifianti prin utilizarea materialelor absorbante și gestionarea acestora conform legislației în vigoare;
- este interzisă executarea de lucrări de întreținere a motoarelor, mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la exploatarea fondului forestier în zone situate în pădure și albiile cursurilor de apă;
- este interzisă alimentarea cu carburanți a mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la activitățile de împăduriri în zone situate în pădure, în albiile cursurilor de apă;
- interzicerea traversării cursurilor de apă de către utilajele și mijloacele auto care deservesc activități forestiere.

2.Măsuri de diminuarea impactului asupra factorului de mediu aer

- folosirea de utilaje și mijloace auto dotate cu motoare termice care să respecte normele de poluare EURO 3 – EURO 5;
- efectuarea la timp a reviziilor și reparațiilor motoarelor termice din dotarea utilajelor și a mijloacelor auto;

- folosirea unui număr de utilaje și mijloace auto adecvat fiecărei activități și evitarea supradimensionării acestora;
- evitarea funcționării în gol a motoarelor utilajelor și a mijloacelor auto;
- utilizarea strictă a căilor de acces existente în interiorul amenajamentului silvic.

3.Măsuri de diminuare a impactului asupra factorului de mediu sol

Măsurile ce se vor lua pentru protecția solului și subsolului sunt prevăzute în regulile silvice, conform Ordinului MMP nr. 1.540/2011 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos, respectiv:

- se vor evita amplasarea drumurilor de tractor pe coastă;
- se vor evita zonele de transport cu panta transversală mai mare de 35 de grade;
- se vor evita zonele mlăștinoase și stâncăriile. În perioadele ploioase, în lateralul drumului de tractor se vor executa canale de scurgere a apei pentru a se evita șiroirea apei pe distanțe lungi de-a lungul drumului, erodarea acestora și transportul de aluviuni în aval;
- se va evita tărârea materialului lemnos pe sol;
- se va evita supraîncărcarea utilajelor cu material lemnos;
- se vor evita executarea lucrărilor în perioadele umede.

Deșeurile rezultate în urma activităților se vor colecta selectiv în recipienți conformi și preda unor societăți avizate în scopul reciclării și/sau eliminării acestora. În cazul unor poluări accidentale se vor utiliza materiale absorbante pentru a limita acoperirea unor suprafețe mai întinse, iar substanțele absorbante utilizate se vor trata conform legislației de mediu în vigoare.

Nu se vor amenaja depozite de carburanți în pădure și în apropierea cursurilor de apă.

Se interzice deversarea în apele de suprafață, apele subterane, evacuarea pe sol și depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate.

Este interzisă stocarea/depozitarea temporară a deșeurilor în fond forestier.

4.Măsuri de diminuare a impactului asupra factorului de mediu biodiversitate

Practicile de gospodărire a pădurilor trebuie să utilizeze cât mai bine structurile și procesele naturale și să folosească măsuri biologice preventive ori de câte ori este posibil. Existența unei diversități genetice, specifice și structurale adecvate întărește stabilitatea, vitalitatea și rezistența pădurilor la factori de mediu adverși și duce la întărirea mecanismelor naturale de reglare.

Se vor utiliza practici de gospodărire a pădurilor corespunzătoare ca reîmpădurirea și împădurirea cu specii și proveniențe de arbori adaptate sitului precum și tratamente, tehnici de recoltare și transport care să reducă la minim degradarea arborilor și/sau a solului. Scurgerile de ulei în cursul operațiunilor forestiere sau depozitarea nereglementată a deșeurilor trebuie strict interzise.

Amenajamentul silvic, inventarierea terestră și cartarea resurselor pădurii trebuie să includă biotopurile forestiere importante din punct de vedere ecologic și să țină

seama de ecosistemele forestiere protejate, rare, sensibile sau reprezentative ca suprafețele ripariene și zonele umede, arii ce conțin specii endemice și habitate ale speciilor amenințate ca și resursele genetice in situ periclitate sau protejate. Se va prefera regenerarea naturală cu condiția existenței unor condiții adecvate care să asigure cantitatea și calitatea resurselor pădurii și ca soiurile indigene existente să aibă calitatea necesară sitului. Pentru împăduriri și reîmpăduriri vor fi preferate specii indigene și proveniențe locale bine adaptate la condițiile sitului. Practicile de management forestier trebuie să promoveze, acolo unde este cazul, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arboretul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, arboret mixt, de pildă. Unde este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului. Arborii uscați, căzuți sau în picioare, arborii scorburoși, pâlcuri de arbori bătrâni și specii deosebit de rare de arbori trebuie păstrate în cantitatea și distribuția necesare protejării biodiversității, luându-se în calcul efectul posibil asupra sănătății și stabilității pădurii și ecosistemelor înconjurătoare.

Conform Codului silvic, Art. 26, alin. 4, Conservarea și ameliorarea biodiversității se realizează prin:

- a) conservarea peisajului forestier mozaicat prin menținerea luminișurilor, poienilor, terenurilor pentru hrana și liniștea faunei sălbaticice și a habitatelor marginale;
- b) creearea de arborete cu structuri diversificate, având compozиții optime tipului natural de pădure și aplicând tratamente intensive precum și alte practici silvice favorabile conservării și ameliorării biodiversității și regenerării naturale a arboretelor;
- c) conservarea în limitele ecologice necesare a lemnului mort aflat pe sol și pe picior.

5. MĂSURI GENERALE DE LUAT ÎN CAZUL UNOR CALAMITĂȚI NATURALE

În cazul apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscare în masă, atacuri de dăunători, etc.) în care intensitatea fenomenelor depășește prevederile amenajamentului, efectele neputând fi înlăturate prin aplicarea lucrărilor propuse în prezentul amenajament, se vor aplica prevederile „Ordinului nr. 766 din 23.08.2018 pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier și a Metodologiei privind aprobarea depășirii posibilității/posibilității anuale în vederea recoltării produselor accidentale I”. În cazul în care apar modificări legislative în ceea ce privește apariția unor calamități, se vor respecta prevederile legale în vigoare de la data apariției fenomenului.

5.1.Principalele soluții/măsuri optime, care se pot lua în cazul apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscare în masă, atacuri de dăunători, etc.), în vederea eliminării cât mai rapide a

efectelor negative a acestora și a stopării extinderii fenomenelor, sunt următoarele:

- în cazul fenomenelor disperseate este necesară inventarierea cât mai rapidă a arborilor afectați în vederea determinării volumului rezultat, pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă volumul arborilor afectați este mai mare de 20% din volumul arboretului existent la data apariției fenomenului);
- în cazul fenomenelor concentrate este necesară determinarea cât mai rapidă și exactă a suprafeței afectate, pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă arborii afectați dintr-un arboret sunt concentrați pe o suprafață de peste 5.000 m²);
- în cazul în care este necesară modificarea prevederilor amenajamentului, se impun următoarele:
 - convocarea cât mai rapidă a persoanelor care trebuie să participe la efectuarea analizei în teren: șeful ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, șeful de proiect și expertul C.T.A.P., un reprezentant al structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, un reprezentant al structurii de administrare/custodelui ariei naturale protejate, un reprezentant al autorității teritoriale pentru protecția mediului;
 - întocmirea cât mai rapidă, de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, a documentației necesare în conformitate cu prevederile Ordinului 766/23.08.2018 (sau a legislației în vigoare la data apariției fenomenului);
 - punerea în valoare a arborilor afectați;
 - extragerea arborilor afectați cât mai repede cu putință, pentru a evita extinderea fenomenelor, sau apariția altor fenomene (ex: în cazul arborilor de răšinoase afectați de doborâturi, neextragerea acestora cât mai urgent posibil poate duce la deprecierea lemnului și apariția atacurilor de ipidae, etc.
 - împădurirea suprafețelor afectate cu specii aparținând tipului natural fundamental de pădure;
 - stabilirea, eventual schimbarea compozițiilor ţel de regenerare sau de împădurire, astfel încât viitoarele arborete să prezinte o rezistență mai ridicată la factorii destabilizatori ce au condus la afectările respective;
 - măsuri de protecție pe lizierele deschise, perimetrale doborâturilor de vânt și rupturi în masă, pentru preîntămpinarea atacurilor de ipide și combaterea acestora;
 - pentru volumul recoltat din calamități se vor face precomptările necesare, în sensul opririi de la tăiere a unui volum echivalent de produse principale din planul decenal.

5.2. Măsuri care se impun în cazul arboretelor calamitate prin doborâturi și rupturi produse de vânt și zăpadă

-se va practica extragerea arborilor afectați și reconstrucția ecologică naturală; în situația în care nu se va realiza refacerea naturală optimă, se vor realiza plantații de proveniență locală;

5.3.Măsuri care se impun în cazul uscării anormale a arborilor

-arboretele de fag ,gorun,cer– se fac extracții ale arborilor cu grad mare de defoliere, se va practica refacerea prin semănături sau plantații păstrând arborii cu grad mic de defoliere pentru a oferi adăpost culturilor, urmând a fi extrași pe măsura dezvoltării culturilor;

-arboretele de molid – în cazul în care arborii sănătoși ocupă o suprafață sub 30% se vor efectua împăduriri cu tăieri rase în prealabil;

5.4.Măsuri care se impun în cazul arboretelor calamitate în urma inundațiilor, viiturilor și alunecărilor de teren

-în urma inundațiilor sau viiturilor se va alege refacerea naturală;

-în cazul alunecărilor de teren se vor face împăduriri cu specii locale, după restabilizarea terenului (prin taluzare, terasare) prin măsuri pedostaționale care se impun;

5.5.Măsuri care se impun în cazul producerii unei poluări locale

-se va amenaja teritoriul afectat (ameliorarea solului, întreținerea și consolidarea terenului);

-se va aplica un program fitoameliorativ;

-se va instala și întreține vegetația lemnosă (prin împăduriri și întreținerea culturilor aplicate);

5.6.Măsuri care se impun în cazul arboretelor calamitate prin incendiere

-se vor pune în valoare arborii viabili și se vor face împăduriri în situația în care regenerarea naturală nu este suficientă (conform situației din teren).

In final precizam faptul ca Amenajamentul silvic al UP I KAKO Diosod nu se regaseste intr-un plan/program strategie care a fost supus(a) unei proceduri de evaluare de mediu

Intocmit

Ing.Stan Vasile